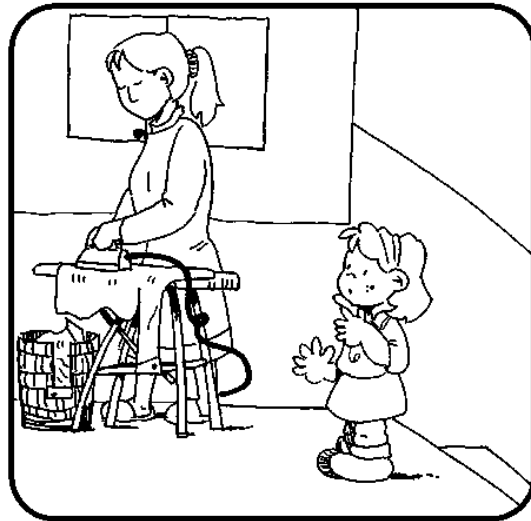

Rád bízom magam!

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” (Mt 27,46)

Egyszer egy kislány Argentínából azt kérte Chiarától, hogy beszéljen neki az elhagyott Jézusról, hogy így jobban megismerhesse. Chiara ezt válaszolta: Az úgy volt, hogy Jézust keresztre feszítették, de Ő akkor is tovább szeretett. Így magára vette mindannyiunk bűneit, és megfizetett értük. Már három órája, hogy a keresztfán függött, amikor hirtelen nagyon nagy sötétséget és fájdalmat érzett. Így kiáltott fel: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” Aztán az Atya felé fordulva szinte azonnal hozzátette: „Rád bízom magam, benned remélek, Atyám, a te kezébe adom a lelkem.”

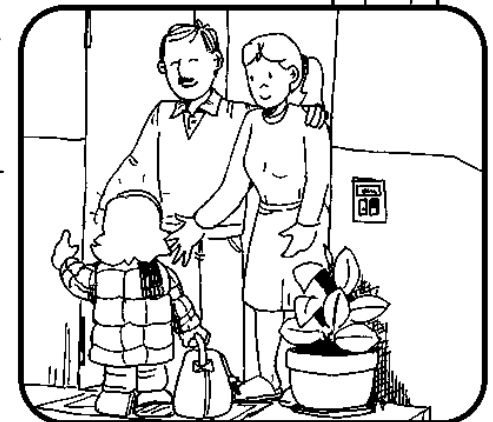
Egy másik kislánynak a szülei egyszer úgy összevesztek egymással, hogy édesapja elköltözött otthonról és csak a hét végén jár haza.

Alexandra nagyon szeretne elmenni a gen 4 kongresszusra, de a szíve majd meghasad, ha arra gondol, hogy édesanyját egyedül kellene hagynia. Hirtelen eszébe jutnak Chiara szavai, hogy a két-ségbeesés pillanataiban az elhagyott Jézusra kell gondolnunk és vele együtt mondani: „Rád bízom magam”. Felhívja édesapját, hogy kikérje a tanácsát. Mit lehetne tenni, hogy anyukája ne maradjon egyedül, amíg ő nem lesz otthon.

Amikor hazaérkezik, otthon találja édesapját, akit meghatott Alexandra édesanyja iránt érzett aggodalma. Ezek után papája úgy dönt, hogy végleg haza-költözik.

Istenre bízva ezt a fájdalmat és elindul.